A°. 1838. N°. 55.

DONDERDAG DEN 12den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Administrative Policie.

Namens den Procureur Generaal *a. i*, wordt aan het Publiek kennis gegeven, dat de Werkzaamheden ter vernieuwing der RIOLEN aan de *Heiligeweg en Maagden Straat* voltooid zijn, en de Passage aldaar weder is opengesteld.

Paramaribo den 9 Julij 1838.

CHs. LIONARONS,
1ste Assistent.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Noord Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, van Glouchester, hebbende 30 dagen reis; Passagier: David Juda van Praag.

Den 8sten, de Nederlandsche Sloep *Dolphijn*, Kapt. G. Ellart, van Coronie, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heeren John Mc. Bean en 2 bedienden, B. van Beerenstein en de Slavin Philida met haar zoontje John, behoorende aan de Officier van Gezondheid der tweede klasse Westerveld, te Post Coronie.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. Klaas, naar Amsterdam; lading 473 vaten Suiker, 29 balen schoone- en 8 dito vuile Katoen, 10 balen Kakao, 6 kisten en 17 kelders Arraroet en 350 ponden oud Koper; — Passagiers: de Heeren W. A. van Toll, 1ste Luitenant der 7de Afdeeling Infanterie, Josephus Livinus van Toll, Johan Caspar Hartman, Andries Duivinga, Mejufvrouw Maria Magdalena Beekman, de minderjaren Pierre François de Friderici, Hans Frederik- en Henrij Eduard Imthurn.

Den 9den, de Nd Am. Brik *Cygnet*, Kapt. S. Sayward, naar Glouchester, lading: 246 vaten Malassie.

Den 10den, het Schip *Sara Anna Cornelia*, Kapt. N. K. Dijkhuis, naar Amsterdam; lading; 320 vaten Suiker, 56 balen schoone Katoen, 88 balen heele Koffij en 63 balen Kakao; — Passagier: de Heer J. A. Smellekamp.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van Mei 1838.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 11 *Mei*.

Bij buitengewone gelegenheid ontvangen wij de volgende telegrafische depêche:

Bayonne, 9 *Mei*. De *Gazette* van Madrid meldt, dat den 30sten April de leger van Brigadier Aspiroz te Caneto, de bende van Viscarra heeft verdeeld. De Generaal Pardinas heeft den 3den Mei te Bejar Basilio geslagen, en op hem 130 officieren en 500 man krijgsgevangen genomen.

Niets belangrijks in deze provincien tot den 5den dezer.

— Het volgende wordt uit Zwolle geschreven: „Alhier had het navolgende voorval plaats. *Gerrit Sluiter*, Mr. timmerman en metselaar, op Donderdag, den 19den April, des avonds omstreeks half zes ure, bezig zijnde pannen te dekken op het huis van zijnen broeder *Jan Sluiter*, aan de Nieuwe Haven bij de stads-school, had het ongeluk, door het uitglijden van zijne voeten, van boven van de vorst der gemelde woning neder te storten. Hij buitelde verscheidene malen over het hoofd langs het sparwerk, waaraan hij zich poogde te grijpen, en viel ter hoogte van meer dan 14 Nederl. ellen in eene met koehaar en water half gevulde kuip, op het hoofd neder. De door schrik bevangen personen, die op eenigen afstand dezen val gezien hadden, kwamen spoedig toeloopen, om den ongelukkige hulp te verleenen; dan eer nog iemand bij hem was, had *Sluiter* zich reeds overeind begeven, en was, tot verbazing van alle aanwezigen, geheel onbezeerd de kuip reeds weder uitgeklommen, en stond daar, zonder door dien val het minste nadeel bekomen te hebben, terwijl hij, in gevoel van dankbaarheid uitriep: *He* HEER *heeft mij verwonderlijk gered!* — Een geneesheer, daar juist tegenwoordig, verklaarde, dat *Sluiter* zoo weinig ontsteld was, dat hij voor denzelven zelfs eene aderlating onnoodig keurde. Den volgenden morgen zag men *Sluiter* weder als te voren zijne gewone bezigheden op bovengemeld dak verrigten. — Als eene bijzonderheid dient hier nog bij aangemerkt te worden, dat de genoemde kuip nog kort te voren met planken gedekt was, doch welke toen juist weggenomen waren.”

In eenen brief uit Londen, leest men hetgeen volgt:

Uit de bekendmakingen betrekkelijk de krooning ziet men hoe zeer de koningin er naar haakt om het plegtigste oogenblik van haar openbaar leven door de grootste pracht te verheerlijken. Geen volk der aarde is bij alle aangeboren liefde tot vrijheid zoo sterk gezind voor hoofdsche pracht als het Britsche. Bij de onwrikbaarheid der Engelsche wetten, welke geen souverein, sedert Karel II durfde aan te randen, kan de Engelschman zich zonder eenig gevaar overgeven aan de liefde tot zijnen beheerscher, die hem een even heilige persoon is als de constitutie hem eene heilige instelling is, en hij doet zulks ook zonder eenige terughouding.

Onlangs was ik in de gelegenheid om de Koningin van nabij en wel zonder eenig ceremonieel in de vertrekken der barones Lehsen te zien, waar ik verlof had bekomen een zeer zeldzaam kunststuk te plaatsen. De barones Lehsen is gelijk men weet eene Duitsche vrouw van burgerlijke afkomst, zij werd door George IV tot barones verheven, nadat aan haar de opvoeding der eenige dochter van den hertog van Kent was toevertrouwd. De barones, welke reeds lang boven de jeugdelijke jaren is verheven, kan niet gezegd worden schoon te zijn, maar zij heeft een belangwekkend voorkomen, naardien fijne beschaving en natuurlijke goedaardigheid in hare wezentrekken zijn te lezen. Zij is niet slechts de vertrouweling der Koningin, welke haar overal als eenen beschermengel zoowel in het kabinet als in het openbare leven vergezelt, zij is hare regterhand, hare geheime raadsvrouw. De etiquette houdt zelfs de moeder van de dochter gescheiden, want de hertogin van Kent moest zich altijd eerst laten aanmelden, maar de vriendin kon door dit hofgebruik niet van haar afgescheiden worden. De komst der koningin werd vertraagd, en juist wilde de barones zelve heenen snellen om de oorzaak van dit verwijl te vernemen, toen een page H. M. aankondigde. Terwijl nu de Koningin het kunstwerk bezigtigde had ik ruime gelegenheid om mij eene vlugtige schets van haar voorkomen in den geest te prenten. Het zien van Koningin Victoria liet mij koud. Koelheid is de heerschende trek in haar voorkomen en in hare bewegingen. Als vrouw vertegenwoordigt zij het Engelsche schoone geslacht. Al hare bewegingen zijn afgemeten en trotsch, doch wordt dit door de eenvoudigheid van haar gedrag wederom getemperd. De Koningin Victoria is opmerkelijk klein, en geen van de talrijke beeldtenissen, welke tegenwoordig zoo ruimschoots worden verspreid, gelijkt haar volkomen. Zij heeft eenen gebogen neus, opene blaauwe oogen, blond haar, hetwelk tot fraai kastanjebruin, een bestanddeel der Engelsche schoonheid, schijnt te zullen overgaan, en langs het schoon gewelfd, vrij hooge voorhoofd over het kleine oor eenvoudig glad gestreken nederdaalt. De lippen zijn vol levenskracht en gloeijen met een frisch rood, hetgeen niet van de volle wangen kan gezegd worden, die eene bleeke, doch niet ziekelijke kleur vertoonen. Zij heeft veel aanleg om zwaarlijvig te worden, gelijk haar vader was, om welke reden haar het dagelijks uitrijden te paard als het beste perservatief is aangeraden. Aan de houding der Koningin ontwaard men, dat zij hare koninklijke waardigheid volkomen gevoelt. Zij gaf hare dankbetuiging en haar oordeel in zuiver Duitsch te kennen, en uit hare gebaren en haar dikwerf wenden naar de barones, kende ik het geheele verband hunner wederkeerige gehechtheid ten duidelijkste bemerken.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 *Mei*.

Sedert gisteren heeft men het gerucht trachten te doen ingang vinden, dat tegen de Belgische grenzen een observatie-leger van 35,000 man zoude geformeerd worden, voor het geval, dat het voorgevallene in Strassen ernstige gevolgen mogt hebben. De ministeriëele dagbladen laten geene gelegenheid slippen, om onder de zwartste kleuren het geschil voor te stellen, hetwelk door dit conflict is ontstaan. Maar het zal ongetwijfeld er mede gaan, als met de zaak van het Gruneuwald. Zoodra de kamer der pairs de discussie over de rentenconversie zal voleindigd hebben, zal er wel geene kwestie meer zijn, van aan onze grenzen troepen te samen te trekken.

DUITSCHLAND.

Uit *Rome* schrijft men dd. 28 April, dat de geheim legatie-raad, de Heer Bunsen, op dien dag deze stad verlaten heeft. Van den Keulsche aangelegenheden hoort men naauwelijks meer spreken, en op eene spoedige vereffening derzelven is niet te rekenen. — Een brief uit *Triëst*, dd. 1 Mei, meldt dat in de ziekte van den Heer von Rudhart eene gunstige krisis ontstaan is; de geneesheeren geven thans weder eenige hoop op het behoud van dien staatsman. — Sedert eenigen tijd maakt eene Engelsche zangeres, Miss Clara Novello, in Duitschland groot opzien, als zegt men, alles overtreffende, wat men tot dusverre van eene zangeres gehoord heeft. De *Berliner* en *Augsb. Ztgn.* zijn opgevuld met haren lof, daarbij is zij jong en

betooverend schoon. — Zij houdt thans haar verblijf in Augsburg en reist van daar naar Italie. — Het staatsblad van Hanover behelst, dat de Koning den baron d'Yvoy, hofmaarschalk van Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden, met het commandeurkruis, en den opperluitenant de Ceva, adjudant van gemelden Prins, met het ridderkruis der koninklijke Guelphen-orde heeft beschonken.

ADVERTISSEMENTEN.

MIJN HEER DE REDACTEUR!

Was het voor de Ingezetenen dezer volkplanting eene blijde mare, dat het Z. M. onzen geëerbiedigden Koning behaagd had, eene som van ƒ100,000 ter verkrijging van Wisselbrieven, disponibel te stellen; — met geen minder vreugde vernamen de Ingezetenen, de uitgave der Bank-billetten van 10, 15 en 25 Centen. Heil! derhalven den Koning; heil allen! die aan het welzijn der Ingezetenen arbeiden — of *gearbeid* hebben!

Mogt er nog veel te wenschen overig blijven; dat men toch geduld oefene en niet te veel op eens begeere, als volkomen overtuigd, dat onze hoogste en gewigtigste belangens, *die tot algemeene welvaart leiden*, door MANNEN worden voorgestaan, welke ons geheel vertrouwen verdienen en hetzelve overwaardig zijn.

Moedig dus de baan betreden, die ons voorgeschreven is; dat elk niet alleen aan eigen welzijn, maar ook aan de algemeene welvaart onophoudelijk arbeide, dan kan het niet missen, of het einde, zal ons aller werk, naar wensch bekroonen.

X. IJ. & Z.

MIJN HEER DE REDACTEUR!

Het zal misschien niet algemeen bekend zijn, dat het werk getiteld: »*Heelkundige Mengelingen, door J. F. KERST, Chirurgiæ Doctor, Chir. Majoor, belast met de Heelkundige dienst bij het Groot Rijks Militaire Hospitaal ter instructie te Utrecht &c. &c.*, in de Vaderlandsche Letteroefeningen, met algemeen lof gerecenseerd is. Zeer heeft onder anderen, bij het iets over *Liesbreuken*, onze aandacht getrokken, de genezing van den heer P . . . . . ., die op het punt was om geopereerd te worden, maar nog gelukkig gered werd: wij verzoeken UEd., tot heil der lijdende menschheid, en tot eer van den schrijver, deze genezing een plaats in uw geacht dagblad te vergunnen.

»Deze kwekeling, namelijk, bij 's Rijks Hospitaal, leed sedert eenige jaren aan een linker zakbreuk, die, zonder bepaalde oorzaken, beklemde. Hiertegen alle geneeswijzen vruchteloos beproefd hebbende, maakte ik alles tot de *operatie* gereed, toen het mij inviel nog eene oude manoeuvre te beproeven. Ik liet de lijder namelijk in een warm bad zetten, en trachtte ik nogmaals de breuk te *reponneren*. Zulks nu ook mislukkende, werd hij uit het bad geligt en deszelfs onderste ledematen over de schouders van een zijner vrienden, den tegenwoordigen Officier van Gezondheid S . . . . , gehangen, terwijl zijne tronk zoodanig ondersteund werd, dat dezelve een hellend vlak vormde, waarvan het hoofd met de borst het laagste deel was; (met andere woorden, hij werd aan de beenen over de schouders en den rug van eenen helper gehangen, zorgende dat het hoofd en de borst een weinig op gelegd werd) in deze houding nu, ondernam ik de *taxis* en had ik, tot onuitsprekelijke vreugde van den lijder en van zijne kameraden, het genoegen, de breuk geheel in de buikholte terug te brengen, waarna alle toevallen ophielden."

»Ik meen dat er tegenwoordig verscheidene breuk-*operatien* ondernomen worden, bij welke deze handgreep, zoo ik mij wel bezin, door RICHTER aanbevolen, niet beproefd is."

Wij noemen ons met achting,

U heilwenschende Lezers,

A. B. & C.

SUPPLIEK EN REPLIEK.

Toen een der laatste Koningen van *Saksen* in het begin zijner regering door het land reisde, kwamen er vele boeren bij hem met smeekschriften, waarin zij dringend om de afschaffing der jagt op de wilde varkens verzochten, dewijl om deze de wilde zwijnen onderhouden werden, die veel kwaads aan hunne velden deden.

Daar het getal dezer smeekschriften zeer vermenigvuldigde, las de Koning die eindelijk niet meer, maar zeide tot de boeren, dat aan hun verzoek zoude voldaan worden. — Nu kwam onder anderen eene arme vrouw hem mede een smeekschrift overhandigen, en de Koning zeide zeer genadig tot haar: »*Zijt gerust, goede* »*vrouw, wij zullen ze allen doen doodslaan.*" Nu begon de vrouw hartelijk te weenen en te jammeren; bad om Godswil hen te laten leven.

Zij verzocht namelijk, om eene ondersteuning voor hare dochter, de weduwe van eenen onder-officier, die drielingen had ter wereld gebragt.

PROEVE VAN AARDRIJKSKUNDIGE KENNIS.

De Generaal Kniephausen, die in het jaar 1766, de Hessische troepen commandeerde, welke in engelsche dienst naar Amerika gezonden waren, was een zeer dapper man, doch verstond van Aardrijkskunde zeer weinig, en van het *Zeewezen* bijna niets. Op den overtogt van Engeland naar Amerika, bevond hij zich op het Admiraalschip van lord Howe, en had daar eenige zeer vervelende weken, vooral, wijl door de slecht bezeilde transportschepen, welke het grootste gedeelte der vloot uitmaakten, de reis eenige weken langer dan gewoonlijk duurde.

Eindelijk kon Kniphausen het niet langer uithouden. — Op eenen morgen, zocht hij lord Howe op, en zeide met een zeer bedenkelijk gelaat: »Mijlord!" ik weet, het is de pligt van eenen soldaat, zich op zee te wagen, maar als bevelhebber der troepen van mijnen *Monarch*, moet ik u vragen, of wij niet in eenen der donkere nachten, welke wij gehad hebben, *Amerika voorbij zijn gezeild?*

ANEKDOTE BETREKKELIJK *PIETER NIEUWLAND.*

De beroemde Nieuwland werd, nog jong zijnde, Professor te Leiden. Een paar dagen, na dat hij zijnen post aanvaard had, ontmoetten hem op de straat eenige studenten, die, meenende, dat hij een jong student (een *Groen*) was, hem toeriepen: »Ga uit den weg, Groen! »en salueer ons!"

Nieuwland ging op zijde, nam de hoed af, en voegde aan den studenten toe: »de »Heeren noemen mij teregt een Groen, ik heb »eerst eergisteren mijne oratie gedaan."

LORD NORTH EN ZIJNE GEMALIN.

Op een bal in St. James, sprak zeker wereldling Lord *North* aan: »Zeg eens Mylord! wie is die dame daar, in het blaauwe kleed? Ik herinner mij niet, haar ooit gezien te hebben." »Gij hebt gelijk!" antwoordde de Lord: »het is mijne Vrouw, en men houdt ons beide voor het leelijkste paar in Engeland."

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.